

15. Àwọn wònyí kò retí nńkan kan bíkòşè ijágbemóni kan şoşo. Kò sí nńkan tí yòò dá a dúró.

16. Wón sì wí pé: Olúwaa wa, tètè fún wa ní ipín-in ti wa (nínú un iyà nàà) şíwájú ojò şìşirò nàà.

17. Şe suúrù lóri nńkan tí wón n sọ, kí o sì rántí erúsìn-in Wa, Daawuudu alágbára ènìyàn. Dájúdájú òún jẹ olùrònúpiwàdà.

18. Dájúdájú A fi àwọn òkè sí abé ikápáa rẹ, wón sì n şàfòmó fún Oluwa pèlúu rẹ ní àşáálẹ àti ní àkókò tí òòrùn bá n yọ.

19. A sì kó àwọn eyẹ nàà jọ (sí abé ikápáa rẹ). Gbogboo wón ni wón máa n şerí sí òdòdọ rẹ.

20. A sì fún ijobaa rẹ ní agbára, A sì fún òun gan-an ni oğbón ijinlẹ àti mímo ejọ́ dá dárádára.

21. Njẹ o ti gbọ iròyìn nípaà àwọn tí wón n bá araa wón jà bí; nígbà tí wón gun ògiri lọọ bá a nínú un ilẹ isin?

22. Nígbà tí wón wólé lọọ bá Daawuudu; erùu wón sì bà á. Wón wí pé: Má şe bèrù. (Àwa jẹ) oníjà méjì, òkan nínú un wá şe àbòsí fún eni kejì, nitorí nàà dá ejọ nàà fún wa pèlúu òtítọ, má sì şe erù, kí o sì tọ wa sí ònà tààrà.

23. Dájúdájú eyí ni arákùnrin-in mi, òún ní àgùntàn mòkàndínlógòrùn-ún, èmi sì ní eyọ àgùntàn kan şoşo. Ó sì wí pé: Fún mi ní (eyọ kan tí rẹ kún tè mi). Ó sì borì mi nínú un ejọ tí ó rò.

24. (Daawuudu) sì wí pé: Ó tí şe àbòsí fún ẹ nípaà bíbèrè àgùntàn-an tí rẹ mó àgùntàn-an ti rẹ. Àti pé púpọ nínú un àwọn alájọşepọ ni apákan wón máa n şe àbòsí fún apákan àyàfì àwọn tí wón gba (Allaahu) gbọ, tí wón sì n şişẹ rere, díẹ sì ni irúu wón. Daawuudu sì rokàn pé (Allaahu) dán òun wò ni, nitorí nàà ó wá àforìjì lódòdọ Olúwaa rẹ, ó wó lulẹ ní eni tí n rùkùhù, ó sì ronúpiwàdà (sí òdòdọ Allaahu).

وَمَا يَنْظُرُ هَتُّوْلَآءِ إِلَّا صِيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ

فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ

الْحِسَابِ ﴿١٦﴾ أَصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ

عِبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا

سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَتْهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ

الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتَتْكَ نَبُؤُا الْخَصْمِ إِذْ

تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ

فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغِي

بَعَضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا

تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا

أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ

فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ

ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا

مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ

دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا

وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾